

Gemileri Gözleyen Palamar

DİNÇER EŐİTGİN

kuzeyde bir gemi sessiz
řakrak güneyde bir gemi
bir tayfa k reksiz elinde cigara
Öbürü kıyıda gözleri yelken yelken
daha çok mu gidilecek yer
g g slenecek rüzgar daha ne kadar
diye sorup sorup duruyor

dalgalar evcil köpekler gibi sırnaşıyor dubalara
ayışığı tembel yakamoza mecatsiz
ıslık ıslık büyüyen maceralar bitip kitaplar kapanınca
gökten düşen elmalar umudu ıskalayınca
kafdağı padişahı bir deniz kızı adayınca
bir türkü yığılıyor güverteye ve bir ahtapot
yosunları yakalayan binbir koldan

rotayı yıldızlı gecelere çevir
tersanelerde mendireklere g l takan sevgili kalmamıř
deniz fenerlerini söndürüp yatsın çocuklar
balıklar y r s n oltalarımızda açığa doğru
kuzeyde gemi sessizse
řakraktır bir güneyde gemi

palamar da bize mi bakıyor?